

Lovtidende A

2020

Udgivet den 21. maj 2020

19. maj 2020.

Nr. 654.

Bekendtgørelse om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet¹⁾

I medfør af § 1, stk. 2, § 18, stk. 5, og § 20, stk. 3, i lov om kystbeskyttelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 21. januar 2019, som ændret ved lov nr. 646 af 19. maj 2020, fastsættes:

§ 1. Denne bekendtgørelse anvendes ved udøvelse af de beføjelser, som i lov om kystbeskyttelse m.v. er tillagt:

- 1) Kommunalbestyrelsen.
- 2) Miljøministeren og som ved bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver til Naturstyrelsen herunder Kystdirektoratet er overladt til Kystdirektoratet under Naturstyrelsen.
- 3) Miljøministeren og som ved bekendtgørelse om bade- og bådbroer er overladt til kommunalbestyrelsen.

§ 2. Følgende sager efter kystbeskyttelsesloven er omfattet af bekendtgørelsens § 3:

- 1) § 3 om tilladelse til at udføre kystbeskyttelsesforanstaltninger.
- 2) § 16 a, stk. 1, om administration af statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår tilladelse til etablering til andre formål end kystbeskyttelse af følgende foranstaltninger mv., som ikke er etableret efter anden lovgivning:
 - a) Inddæmning og opfyldning.
 - b) Etablering af faste anlæg og anbringelse af faste eller forankrede indretninger eller genstande.
 - c) Anbringelse af fartøjer, der agtes anvendt til andet end sejlads.
 - d) Uddybning eller gravning.
- 3) § 16 a, stk. 3, om tilladelse til på strandbredder og andre kyststrækninger til andre formål end kystbeskyttelse at
 - a) etablere faste anlæg, som også etableres på søterritoriet, eller

- b) grave, bore, pumpe, suge eller foretage nogen form for terrænændring.

- 4) § 16 b om tilladelse til at foretage
 - a) videreførelse ved by-pass nedstrøms på kysten af ophobet sediment, eller
 - b) nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer til projekter jf. kystbeskyttelseslovens § 3 eller § 16 a, stk. 1, nr. 1 eller 2.

§ 3. Før der træffes afgørelse i medfør af de bestemmelser, der er nævnt i § 2, skal der foretages en vurdering af, om projektet i sig selv, eller i forbindelse med andre projekter, herunder tidligere gennemførte projekter, væsentligt kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde eller visse arter, som er udpeget i medfør af lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven).

Stk. 2. Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for et internationalt naturbeskyttelsesområdes forvaltning, omfattes af krav om vurdering efter stk. 1.

§ 4. Hvis den kompetente myndighed efter høring af andre berørte offentlige myndigheder vurderer, at projektet kan påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, skal der foretages en konsekvensvurdering af projektets virkning på det internationale naturbeskyttelsesområde under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område.

Stk. 2. Det påhviler ansøgeren at udarbejde en konsekvensvurdering og afholde udgifterne hertil.

Stk. 3. Konsekvensvurderingen sendes i høring til de berørte offentlige myndigheder og, efter deres anmodning, til landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø eller varetagelse af rekreative interesser.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Rådets direktiv 92/43/EEF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, samt Ramsarkonventionen af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelser nr. 26 af 4. april 1978, nr. 55 af 11. august 1987 og nr. 109 af 20. oktober 1994.

Stk. 4. Den kompetente myndighed fastsætter en frist for fremsættelse af bemærkninger til konsekvensvurderingen fra de i stk. 3 nævnte parter, som mindst skal udgøre 4 uger.

Stk. 5. Hvis det anses for nødvendigt skal sagen, før der træffes afgørelse i medfør af de bestemmelser, der er nævnt i § 2, tillige sendes i offentlig høring.

§ 5. Hvis konsekvensvurderingen ikke godtgør, at projektet kan gennemføres uden at skade det internationale naturbeskyttelsesområdes integritet under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område, kan der ikke meddeles tilladelse, dispensation eller godkendelse til det ansøgte.

Stk. 2. Konsekvensvurderingen, høringssvar fra de i § 4, stk. 3 nævnte parter, samt bemærkninger modtaget efter eventuel offentlig høring skal fremgå af afgørelsen.

§ 6. Den kompetente myndighed kan fravige § 5, stk. 1, når der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder af social eller økonomisk art, hvis der ikke findes nogen alternativ løsning.

Stk. 2. I forhold til internationale naturbeskyttelsesområder, der indeholder prioriterede naturtyper eller dyre- eller plantearter, som angivet i et af bilagene til bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, kan fravigelsen efter stk. 1 kun ske, når der foreligger bydende nødvendige hensyn til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter indhentning af udtalelse fra Europa-Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Stk. 3. Afgørelse om fravigelse efter stk. 1 forudsætter, at der træffes nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at sammenhængen i det internationale naturbeskyttelsesområde bevares. Europa-Kommissionen skal underrettes om hvilke kompensationsforanstaltninger, der træffes.

Stk. 4. Afgørelse om fravigelse efter stk. 1 og 2 træffes af den kompetente myndighed efter høring af miljøministeren og forudsætter, at der træffes nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at sammenhængen i det internationale naturbeskyttelsesområde bevares.

Stk. 5. Miljøministeren forestår den i stk. 2 og 3 nævnte kontakt.

§ 7. Ved administration af de i § 2 nævnte bestemmelser kan der ikke gives tilladelse, dispensation, godkendelse mv., hvis det ansøgte kan

- 1) beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a), eller
- 2) ødelægge de plantearter, som er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra b) i alle livsstadier.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder uanset om de pågældende arter forekommer inden for et internationalt naturbeskyttelsesområde eller ej.

§ 8. Den kompetente myndighed kan fravige § 7, hvis fravigelsen ikke hindrer, at den pågældende bestands bevaringsstatus opretholdes i dens naturlige udbredelsesområde,

og der ikke findes andre tilfredsstillende løsninger. Fravigelse kan kun ske i de situationer, hvor det ansøgte har til formål at

- 1) beskytte vilde dyr og planter og bevare naturtyperne,
- 2) forhindre alvorlig skade, navnlig på afgrøder, besætning, skove, fiskeri, vand og andre former for ejendom,
- 3) sikre hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller af andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller
- 4) fremme forskning og undervisning, genopretning af en bestand, genudsætning af disse arter og opdræt med henblik herpå, herunder kunstig opformering af planter.

Stk. 2. Beslutning om at fravige stk. 1 træffes af den kompetente myndighed efter høring af miljøministeren. Den kompetente myndighed skal meddele beslutningen om at fravige stk. 1 til miljøministeren med henblik på information af Europa-Kommissionen.

§ 9. Den kompetente myndighed kan fastsætte vilkår i tilladelse, dispensation eller godkendelse med henblik på opretholdelse af bevaringsmålsætninger for internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter, herunder om de nødvendige kompensationsforanstaltninger, som nævnt i § 6, stk. 3.

Stk. 2. Overtrædes vilkår, som nævnt i stk. 1, således at der opstår risiko for negativ påvirkning af det internationale naturbeskyttelsesområde under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område eller beskyttelsen af visse arter, kan den kompetente myndighed meddele påbud eller forbud om at

- 1) overtrædelsen bringes til ophør,
- 2) der gennemføres bestemte kompensationsforanstaltninger,
- 3) planen eller projektet ændres, eller
- 4) alt arbejde, vedrørende gennemførelse af projektet, indstilles.

§ 10. Uanset at der er meddelt tilladelse, dispensation eller godkendelse, kan afgørelsen tages op til revurdering, og der kan, om nødvendigt, meddeles påbud eller forbud, hvis

- 1) der er fremkommet nye oplysninger om projektets skadelige virkning på det internationale naturbeskyttelsesområde,
- 2) projektet medfører skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved tilladelsens, dispensationens eller godkendelsens meddelelse, eller
- 3) projektet i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved konsekvensvurderingen.

§ 11. Afgørelser, som er truffet i henhold til denne bekendtgørelse, kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Afgørelserne kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,

- 3) enhver, som har en væsentlig, individuel interesse i sagen,
- 4) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
- 5) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 6) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 7) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 8) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen og som repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Stk. 3. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen som kompetent myndighed kan påklages af miljøministeren og andre offentlige myndigheder.

Stk. 4. Afgørelser, som er truffet i henhold til denne bekendtgørelse, kan ikke påklages af andre end miljøministeren, hvis miljøministeren efter § 18, stk. 4, i lov om kystbeskyttelse har truffet afgørelse om at afskære klageadgangen for så vidt angår projekter, der er igangsat efter samme lovs § 1 a.

Stk. 5. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra dato for bekendtgørelse. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 6. Ved klage efter stk. 2, nr. 6-8 kan Miljø- og Fødevareklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.

Stk. 7. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Den kompetente

myndighed skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 8. Videresender myndigheden klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 9. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 10. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 7, 4. og 5. pkt., og stk. 8, ikke anvendelse.

§ 12. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder et vilkår, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 1, eller
- 2) ikke efterkommer et påbud eller forbud, der er udstedt i medfør af § 9, stk. 2, og § 10.

§ 13. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 22. maj 2020.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1062 af 21. august 2018 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet ophæves.

Miljø- og Fødevareministeriet, den 19. maj 2020

LEA WERMELIN

/ Hans Erik Cutoi-Toft